

אֲרִיךְ לֹזֶן, וְהָא לֹא שְׁרִין בֵּיהֱךָנִין, וְלֹא נְגִדִּין בֵּיהֱךָנִין, אֲהָדָר וְאָמֵר אֶל מִקּוֹם שְׁהַגְּחָלִים הַוּלְכִים שֵׁם הֵם שְׁבִים, אֶל מִקּוֹם דְּהַהּוֹא דָּרְגָּא דְּנְחָלִין אֲזָלִין זְמָנָא חֲדָא, שֵׁם הֵם שְׁבִים לְלִכְתָּה, תְּפִנּוֹן אַיִלּוֹן תִּיְבִּין מִהְהּוֹא אַתָּר עַלְּאָה, וְלֹא פְּסִיקָּוֹן לְעַלְמָיוֹן, וּמִתְּבָגְשִׁי בְּלָהּוֹ בְּהַהּוֹא אַתָּר. וְלֹפֶת. לְלִכְתָּה. לְמַהְךְ לְהַהּוֹא אַתָּר דִּימָא, בְּמָה דְּאַתָּמָר, מָה שְׂמִיהָ דְּהַהּוֹא דָּרְגָּא. צְדִיק אָקְרֵי.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, בְּתִיב (תְּהִלִּים קד) שֵׁם אֲגִינּוֹת יְהַלְכָוֹן לוֹיְתָנוּ זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ. שֵׁם אֲגִינּוֹת יְהַלְכָוֹן בְּהַהּוֹא יְמָא דְּאַזְלִין וְשָׁאָטִין, עד דְּאַתְּיִין לְאַתְּחַבְּרָא בְּהַהּוֹא דָּרְגָּא, בְּדַיִן בְּתִיב לוֹיְתָנוּ זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְאַזְתָּה דָּרְגָּה מוֹרִידָה (מוֹשָׁבָת) אַזְתָּה לְאַזְתָּה לְאַזְתָּה מִקּוֹם. וְלֹפֶת. לְלִכְתָּה. לְאַזְתָּה מִקּוֹם שֵׁל הַיּוֹם, בְּמוֹ שְׁנָאָמֵר. מָה שֵׁם אֲזָהָה הַדְּרָגָה? נִקְרָאת צְדִיק.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, בְּתִוב (תְּהִלִּים קד) שֵׁם אֲגִינּוֹת יְהַלְכָוֹן לוֹיְתָנוּ זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ. שֵׁם אֲגִינּוֹת יְהַלְכָוֹן – בְּאַזְתָּה הַיּוֹם שְׁחַנְחָלִים הַוּלְכִים שֵׁם הֵם שְׁבִים. אֶלָּא מִקּוֹם אַזְתָּה דָּרְגָּה שְׁחַנְחָלִים הַוּלְכִים פָּעָם אַחֲת, שֵׁם הֵם שְׁבִים לְלִכְתָּה – שֵׁם הֵם שְׁבִים מִאַזְתָּה מִקּוֹם עַלְיוֹן, וְלֹא פּוֹסְקִים לְעוֹלָמִים, וּכְלָם מִתְּבָגְשִׁים

רַבִּי יַצְחָק אָמֵר, לְעֵילָא לְעֵילָא יַתִיר, אַית זֹוֹגָא
אֲחַתָּא, דְשָׁאָרִי בְּחַבְיוֹתָא, וְלֹא מַתְפֶּרֶשׂ
לְעַלְמַין. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, מְאַן זָכֵי לְהַהּוּא זֹוֹגָא.
אָמֵר לֵיה, מְאַן דָּאִית לֵיה חַוְלָקָא בְּעַלְמָא דָאִתִּי.
בְּעַלְמָא דָאִתִּי דִּיקָא.

אָמֵר לֵיה, וְהָא מַהְכָא אֹולִיפָנָא, דְכַתִּיב, (תהלים קד)
לְוִיתָן זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ, מִשְׁמָעַ דְקָא אָמֵר
זֶה, וְהָא וּזְאת יַדְיעָן אַינְנוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא,
תְּרוּנוֹיְבוּ שְׁפִיר קָאָמְרִיתָו, וְהָא דְרַבִּי יְהוֹדָה שְׁפִיר
דִּיקָא, וּבָלָא זְמִין קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְעַנְגָא בְּהַזָּה
לְצִדְיקִיא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה נה) אֹז תִּתְעַנְגֵנָה
עַל יְהִי.

אָמֵר רַבִּי אָבָא, כִּמֵּה אַלְפִין, כִּמֵּה רַבְּבָן דְמִשְׁירִין
קְדִישָׁין, אַית לֵיה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
מְאַרִי דְאַגְּפִין עַלְאוֹן, מְאַרִי דְעַיְגִין, מְאַרִי דְזַיְגִין,

---

לשון הקודש

רַבִּי יַצְחָק אָמֵר, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה יוֹתָר,
זֶה, וְהָא וּזְאת הֵם יַדְועִים. אָמֵר רַבִּי
אָבָא, שְׁנִינְכֶם יִפְהָא אָמְרָתָם, וְהָשֵׁל רַבִּי
יְהוֹדָה דּוֹקָא יִפְהָא, וְהַפְלֵעַתִיד תְּקַרְושׁ
בְּרוֹךְ הוּא לְהַתְעַנְגֵנָה בָּהֶם לְצִדְיקִים. וְהָ
שְׁבָתוּב (ישעיה נה) אֹז תִּתְעַנְגֵנָה עַל הַ

חָלֵק לְעוֹלָם הַבָּא. דּוֹקָא בְּעוֹלָם הַבָּא.
אָמֵר לוֹ, וְהָרִי מְבָאָן לְמַדְנוֹן, שְׁבָתוּב
רַבְּבוֹת שֵׁל מִתְנּוֹת קָדוֹשִׁים יִשְׁלַׁ
לְוִיתָן זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ, מִשְׁמָעַ דְקָא

מְאֵרִי דִילָלה, מְאֵרִי דִיבָבָא, מְאֵרִי דְרַחְמֵי, מְאֵרִי דְדִינָא, וְעַילָא מְגַיְיהוּ אֲפָקָד לְמַטְרוֹנִיתָא לְשִׁמְשָׂא בְּהִיכְלָא קְמִיה.

לְקַבֵּיל אלין, אית לה לְמַטְרוֹנִיתָא, מְשִׁירִין מְזִינִין. בְּשַׁתִּין (בשפתא) אֲנֵפִין מְשַׁתְּכָהוּ מְשִׁרִין מְזִינִין. וּבְלָהוּ חַגְרוּ חַרְבָּא, קִימָאָן בְּסַחְרָנָהָא, בְּמָה נְפָקִין, בְּמָה עִילִין. בְּשִׁית גְּדָפִין טָאַפִין בֶּל עַלְמָא. קְמִי בֶּל חָרָד וְחָד גּוֹמְרִין דְנוֹר דְלִיק. לְבוֹשָׂוִי, מְתֻלָּהָטָא אָשָׂא. בְּגַבּוֹי, שְׁנָנָא דְחַרְבָּא מְתֻלָּהָטָא בְּכֶל עַלְמָא, לְגַטְרָא (דף נ"א ע"א) קְמָה. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ג') וְאֵת לְהַט הַחֲרֵב הַמְּתֻהָפֶכתִ לְשָׁמוֹר אֶת דָרְךָ עַז הַחַיִם.

מְאֵן דָרְךָ עַז הַחַיִם. דָא הִיא מַטְרוֹנִיתָא רְבָתָא, דָהִיא אַרְחָא, לְהַחְזָא אִילָנָא רְבָרָבָא תְּקִיף.

לְשׁוֹן הַקוֹדֵש

בְּשַׁש בְּנֵפִים טָסִים אֵת בֶּל הַעוֹלָם. לְפָנִי כָל אֶחָד וְאֶחָד גַּחְלִי אִשׁ בּוּרָה. לְבוֹשָׂוִי אִשׁ לוֹתָת. בְּגַבּוֹ חַרְבָּ שְׁנָנָה לְזַהַת בְּכֶל הַעוֹלָם לְשִׁמְרָה לְפָנֶיהָ. וְהוּ שְׁבָתוֹב (בראשית ג') וְאֵת לְהַט הַחֲרֵב הַמְּתֻהָפֶכתִ לְשָׁמֹר אֶת דָרְךָ עַז הַחַיִם.

מַה זוּ הָדָרְךָ עַז הַחַיִם? זֹהִי הַגְּבִירָה הַנְּרוֹלָה, שְׁהִיא דָרְךָ לְאוֹתוֹ עַז גָּדוֹלָה חֹקָ, עַז הַחַיִם, שְׁכַתּוֹב (שיר ג') הַגָּה

לְקַדּוֹשָׁ-בָּרוֹךְ-הָוָה: בָּעֵלִי פְנִים עַלְיוֹנִים, בָּעֵלִי עַיִינִים, בָּעֵלִי בְּלִי עַיִן, בָּעֵלִי הַיְלָה, בָּעֵלִי הַיְבָבָה, בָּעֵלִי רְחָמִים, בָּעֵלִי דִין, וּמַעַל בָּלָם הַפְּקִיד אֵת הַגְּבִירָה לְשִׁפְשָׁע בְּהִכְלָל שְׁלָפְנָיו.

בְּגַד אֶלְהָ יִשׁ לְגִבְרָה מְחַנּוֹת מְזִינִים. בְּשַׁשִּׁים (בשפתא) פְנִים נְמַצְאִים מְחַנּוֹת מְזִינִים, וּבְלָם חַנּוֹר חַרְבָּ עַוְמָדִים סְבִיבָה. בְּמָה יוֹצְאִים וּבְמָה גְּבָנִים.

אִילְגָּא דְחִיִּי. **דְבָתִיב,** (שיר השירים ג) **הַגָּה מִטְרוֹתָו.** **שְׁלַשְׁלָמָה שְׁשִׁים גִּבְוָרִים סְבִיב לְהַמְּבוֹרִי יִשְׂרָאֵל.** **יִשְׂרָאֵל דְלֻעִילָּא, בְּלָם אֲחֹזִי חֶרְבָּה.**

כֵּד נְטָלָא מִטְרוֹגִינִיתָא, **כְּלָהוּ נְטָלֵין בְּהַדָּה,** **הַדָּא הַזָּא דְבָתִיב נְיִסְעָמָלָא אֱלֹהִים.** **וּכְיַיְמָלָא אֱלֹהִים אֶתְקָרְבָּן.** **אָמֵר רַבִּי אָבָא אַיִן.** **הַתָּחִזְיוֹן כְּדִישָׁא בְּרִיךְהָא קָמִיה,** **הַיְכָלָא כְּדִישָׁא, הַיְכָלָא עַלְאָה,** (קדישא) **קְרָתָא כְּדִישָׁא, קְרָתָא עַלְאָה.** **יְרוּשָׁלָם עִיר הַקָּדֵשׁ אֶקְרָבָן,** **מְאָן דַעַל לִמְלָבָא,** **לֹא עַל אַלְאָה מִהְהֹיא קְרָתָא כְּדִישָׁא,** **נְטִילָא אַרְחָא לִמְלָבָא.** **דָאַרְחָא מַחְבָּא אֶתְתָּקָנוּ.**

הַדָּא הַזָּא דְבָתִיב, (תהלים קיח) **זֶה הַשְׁעָר לְיִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוּ.** **כָּל שְׁלִיחוֹתָא דְבָעֵי מִלְבָא מַבִּי**

לְשׁוֹן הַקוֹדוֹשׁ

מִתְחוֹ שְׁלַשְׁלָמָה שְׁשִׁים גִּבְוָרִים סְבִיב לְהַיִלְקָדָשׁ, הַיִלְקָדָשׁ עַלְיוֹן וְקָדוֹשׁ, קָרוּיה קְדוּשָׁה, קָרוּיה עַלְיוֹנוֹת, שְׁנַקְרָאת יְרוּשָׁלָם עִיר הַקָּדֵשׁ. מֵשְׁנַכְנָס לְמַלְךָ – לֹא נַכְנָס אַלְאָמֹותָה קָרוּיה קְדוּשָׁה, נַוטֵל דָרְךָ לְמַלְךָ, שְׁהָדָרָה מַתְקָנָתָה מַבָּאָן.

זֶה שְׁבָתוֹב (תהלים קי) זֶה הַשְׁעָר לְדִין צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוּ. **כָּל שְׁלִיחוֹת שְׁרוֹצָה שְׁמֹעוֹן,** הַתָּקִין הַקְרֹושׁ בָּרוּךְ הוּא לִפְנֵי

מִטְרוֹגִינִיתָא נִפְקָא, וְכֹל שְׁלִיחוֹתָא מִתְתָּא לְמִלְבָא,
(נ"א דְבַעַי מִלְבָא) לְבִי מִטְרוֹגִינִיתָא עַיִל בְּקָדְמִיתָא, וּמִתְפָּנוּ
לְמִלְבָא. אֲשֶׁר תָּבַח דִמְטְרוֹגִינִיתָא אֵיהֶן שְׁלִיחָה דְכָלָא,
מַעַילָא לְתָתָא, וּמִתְתָּא לְעַיִלָא. וּעַל דָא, אֵיהֶן
שְׁלִיחָה דְכָלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיַּסְעַ מַלְאָךְ
הָאֱלֹהִים הַחֹלֵךְ לִפְנֵי מִתְחָנָה יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל
הַלְעִילָא. מַלְאָךְ הָאֱלֹהִים, הָדָא הוּא דְכְתִיב בֵּיהֶן,
וַיְיִי הַוְלֵךְ לִפְנֵיהם וְגַוּ, וְהָאֵי לְלַבָת יוֹם וְלִילָה,
בְּמַה דָאָקְמוֹה.

וְכִי יִקְרָא הוּא דְמִלְבָא, דִמְטְרוֹגִינִיתָא תִזְיל, וְהִיא
תִגְחָה קְרָבָא, וְהִיא אַזְלָת שְׁלִיחָה. אֶלָא,
לְמִלְבָא דְאַזְהָנוֹג בְּמִטְרוֹגִינִיתָא עַלְאָה, חַמָּא מַלְבָא
יִקְרָיו דִילָה, עַל כָל שָׁאָר מִטְרוֹגִינִיתָא דְעַלְמָא, אָמָר
בְּלָהו מִשְׁתַּבְחֵין לְחִינְתָּא (נ"א לְחוֹפְתָא), לְקַבֵּל הָאֵי
מִטְרוֹגִינִיתָא דִילִי. הִיא סְלִקָא עַל כָלָא, מַה אַעֲבִיד

לשון הקודש

הַמֶּלֶךְ, יוֹצָאת מִבֵּית הַגְּבִירָה. וְכֹל שְׁבָתוֹב בּוּ וְהִ
שְׁלִיחוֹת מַלְמְטָה לְמֶלֶךְ, (שרואה המלך)
נִכְנָסָת קְרָם לְבֵית הַגְּבִירָה, וּמִשְׁמָךְ
לְמֶלֶךְ. נִמְצָא שְׁהַגְּבִירָה הִיא הַשְׁלִיחָה
שֶׁל הַכָּל, מַלְמָעָלה לְמַטָּה, וּמַלְמָטָה
לְמַעָלה. וּעַל זֶה הִיא שְׁלִיחָה שֶׁל הַכָּל.
זֶה שְׁבָתוֹב וַיַּסְעַ מַלְאָךְ הָאֱלֹהִים הַהְלָךְ
לִפְנֵי מִתְחָנָה יִשְׂרָאֵל – יִשְׂרָאֵל שְׁלָמָעָלה.

לה. אלא כל ביתא דילוי יהא בידהא, אפיק מלכָא ברוזא, מהכא כל מלין דמלכָא בידא דמטרוגניטה יתמסرون. מה עביד. אפקיד מלכָא בידהא כל ייגין דיליה, כל אינון מאירי מגיחין קרבא, כל אינון אבןין יקרין דמלכָא, כל גנזיא דמלכָא. אמר, מהכא, כל מאן דיצטריד למללא עמי, לא יכיל למללא עמי, עד דאווע לה מטרוגניטה.

כח קדשא בריך הוא, מסגיאות חביבותא וرحימותא דיליה בכנסת ישראל, אפקיד פלא ברשותה, אמר, הא כל שארי, לא משתחבי כלום לנגבא. אמר, (שיר השירים ו) ששים הפה מלכות נגו, אחת היא יונתי תפתי. מה עביד לה, אלא, הא כל ביתא דילוי בידהא. אפיק מלכָא ברוזא, מהכא כל מלין דמלכָא, בידא דמטרוגניטה

לשון הקידש

יכול לדבר עמי עד שיזודיע לנכירה. קד הקדוש ברוך הוא, מריב חביבות ואהבתו לבנות ישראל הפקיד נבל המלך ברוז: מכאן כל השאר לא נחשבים כלום לפניה. אמר: (שיר ו) ששים הפה מלכות נגו, אחת היא יונתי תפתי. מה המלך בידך כל כלינו, כל אוותם הפקיד בעלי עורכי קרבנות, וכל אוותם אבני יקרים של המלך וכל גינוי המלך. אמר: מכאן כל מי שיצטרך לדבר עמי, לא

יתמפרון. אפקיד בידהא כל זיגנון דיליה, רומחין, וסיפין, קשtain, חצין, וחרבין, בלסטרון. קסטיראיין, עיין, אבגין, כל אינן מארי (נ"א מאני) מגיחי קרבא. הדא הוא דבטיב, הגה מטהו שלשלמה שישים גברים וגנו' בלם אחויו חרב מלמדיו וגנו'.

אמיר מלכא, מפאן וללהלאה, קרבא דילוי אהת מסר בידה, זיגנון דילוי, מארי מגיחי קרבא בידה. מפאן וללהלאה את הוינטרא לי, הדא הוא דבטיב, (תהלים קכא) שומר ישראל. מפאן וללהלאה, מאן דאטראיך לי, לא יכול למללא עמי, עד דאודע למטרוניתא, הדא הוא דבטיב, (ויקרא טז) בזאת יבא אחרן אל הקדש. שליחא דמלכא בבלא, כמה דאוקימנא. אשתחה דכלא בידהא, ודא הוא יקרה דמטרוניתא. הדא הוא דבטיב, ויפע מלאך האלhim וגנו', כמה דאטמר.

לשון הקודש

הפקיד בידיה כל בלי זינו, רמחים, סיפים, קשותות, חצים וחרבות, בליסטראות, מושלים, עצים, אבניים, וכל אוטם בעלי (כל) עיריכת קרב (לוחמים). והוא שבותוב הגה מטהו שלשלמה שישים גברים וגנו', בלם אחוי חרב מלמדיו וגנו'. אמר הפלך, מפאן וללהלאה הקרב שלוי נמסר בידה, בלי הון שלוי, בעלי עיריכת